

omtalte den foreslaaede Bevilling til Diget paa Egholm. Forholdet er, som de to ærede Medlemmer har oplyst, at man i sin Tid byggede et Dige uden Statstilskud. Et saadant blev ikke bevilget, idet Limfjordskommissionen, til hvem Sagen var henvist, ikke kunde anbefale en Bevilling til dette Foretagende, som Kommissionen ikke fandt formaalstjenligt. Derefter stiller Sagen sig virkelig paa samme Maade, som saadanne Sager altid stiller sig, nemlig saaledes, at hvad der ønskes gjort, maa Staten forlange udført paa god og rational Maade og vil da være villig til at yde Halvdelen af Tilskuddet. Jeg gaar overordentlig nødig bort fra denne almindelige Regel, idet det jo let vilde kunne blive bindende overfor Begæringer fra andre Egne af Landet, og jeg anser det for at være en stor Fordel at have en fast Praksis for den Slags Bevillingers Vedkommende. Jeg skal imidlertid indrømme, at det gør noget Indtryk paa mig, at Beboerne har haft saa stor en Udgift som 10,000 Kr. væsentlig forgæves, og selvfølgelig ogsaa, at Beboerne har meget vanskeligt ved at skaffe Pengene. Jeg kan derfor for saa vidt stille mig imødekommende overfor de to ærede Medlemmers Henstillinger, som jeg skal være villig til at tiltræde et Ændringsforslag, hvis et saadant bliver fremsat gennem Finansudvalget.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) henstillede, at der blev bevilget Ferie til Hjelpearbejderne. Der er herom til forskellige Tider indkommet Andragender til Ministeriet, men det har hidtil ikke været muligt at gennemføre dette Krav, idet man derved vilde stille Hjelpearbejderne gunstigere end Stationsarbejderne. Det ligger i Sagens Natur, at de forskellige Lempelser og Goder, det kunde være ønskeligt i Tidens Løb at gennemføre, først og fremmest maa komme Statens eget Personale til gode. Jeg tror derfor, at Hjelpearbejderne maa resignere paa dette Omraade indtil videre. Dette gælder ogsaa deres Ønske om at faa udbetalt Lønnen hver 8de Dag i Stedet for hver 14de Dag. Det vil medføre en ikke ganske ringe Ulejlighed og en deraf flydende Bekostning, som jeg ikke synes er saa stærkt paakrævet. Jeg finder, at det, det kommer an paa, er, at de faar deres Løn; at de faar den hver 14de Dag i Stedet for hver 8de Dag, kan jeg ikke tillægge nogen reel Betydning. Det forekommer mig at være af meget større Betydning, at der paa det foreliggende Finanslovfor-

slag findes ganske betydelige Beløb til Forhøjelse af Hjelpearbejdernes Løn.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Forholdene paa Færgerne for 3die Klasses Vedkommende, idet han ønskede Bekvemlighederne gjort væsentligt bedre, end de er nu. Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at det næsten ikke er gør- ligt at forandre Forholdene for 3die Klasses Passagerer paa de nuværende Færger. Men ved Indretningen af den Færge, som er bestilt i Henhold til Bevillingen paa indeværende Aars Finanslov, vil der blive taget væsentligt Hensyn til dette Krav; der vil paa denne nye Færge blive væsentligt bedre Bekvemligheder for 3die Klasses Passagerer end paa de nuværende Færger. I øvrigt har jeg givet Ordre til at gøre, hvad der er muligt for at fremkalde Hygge, navnlig i Restaurationslokalerne, og jeg tror, at Statsbaneledelsen vil have Opmærksomheden særlig henvendt paa dette Spørgsmaal og gøre, hvad der kan gøres under de nuværende indskrænkede Pladsforhold.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) omtalte den Indtægt, som Staten har af Retten til Forhandling af Blade og til Reklamering, og var nærmest imod, at Staten oppebar denne Indtægt af Reklamering, navnlig i Ventesalene, idet han fandt, at den skæmmede disses Udseende. Jeg maa sige, at jeg i det hele har forfærdelig ondt ved at tænke mig en hyggelig Ventesal, men det er maaske et fjernt Maal at stille sig at ville have Ventesalene hyggelige. Der gøres jo. hver Gang der bliver bygget en ny Station, Anstrengelser for at udstyre disse Rum saa hyggeligt, som det er muligt. Men det turde til syvende og sidst være et Spørgsmaal, om det ikke for Flertallet af Passagererne er ganske underholdende at staa og læse og se paa alle de Reklameskilte, som findes i 3die Klasses Ventesale. Jeg skal ikke kunne sige det, men jeg kunde tænke mig, at det for mange reisende er et oplivende Moment. I hvert Fald finder jeg det noget betænkeligt at afstaa fra den Indtægt, man har ad denne Vej; og det har man tidligere heller ikke anset for rigtigt her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem nævnedes Antallet af Ansøgere til Pladser ved Statsbanerne og stillede det i Forhold til Antallet af dem, der ansættes, og det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at det er en forholdsvis uhyre Mængde Mennesker, der melder sig som Ansøgere ved Statsbanerne og i det hele ved Statsvirksomheder. Imidlertid tror